

Пейзаж от плажа Кон Карна, м. б., пл., 42x53 см

Бруселас Техос, м. б., пл., 44x53 см

Деяна, м. б., пл., 46x38 см

Пейзаж от Камино Ентре Монталас, м. б., пл., 42x53 см

БРОНКА ГЮРОВА - АЛШЕХ

С подкрепата на: г-н ЮГО ВУТЕН
МЕЖДУНАРОДНА ФОНДАЦИЯ "СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"

Бронка Пюрова - Алшех

1910 – Родена в Шумен на 1 януари

1932 – Завършва Художествената академия, София, специалност живопис при проф. Димитър Пюженов.

1937 – Специализира илюстрация при проф. Минне в Брюксел, Белгия.

1937 – Участва в изложба в България и е приета за член на Дружеството на Новите художници.

1942 – Самостоятелна изложба / серия пейзажи от Балчик/, зала "България", София /слово при откриването на изложбата на Константин Константинов/.

1947 – Омъжва се за художника Елиезер Алшех.

1949 – Ражда се дъщеря им Деяна

1933 – 1949 - Участва във всички общи художествени изложби, организирани в София и в изложбите на Дружеството на жените - художнички, на Дружеството на Новите художници, както и в групови изложби в Чехословакия, Румъния, Югославия.

1951 – Напуска България заедно със семейството си.

1951 – 1952 – Пребивава в Италия, докато чака да получи аржентинска виза.

1952 – Установява се в Буенос Айрес, Аржентина. Работи в областта в областта на живописта и декоративно – приложното изкуство.

1955 – Самостоятелна изложба в галерия "Muller", Буенос Айрес.

1979 – Самостоятелна изложба в СГХГ.

1995 – Умира в Буенос Айрес на 5 юни

На корицата: Автопортрет, м. б., пл., 55x45 см

Пейзаж от Кале Ентре Касас, м. б., пл., 60x90 см

Бруселас, м. б., пл., 53x43 см

Простотата и непосредствеността в изкуството в основата си, струва ми се, винаги са били израз на определен характер - и доколкото изкуството съдържа в себе си характера на своя автор /а в това съм убеден/, бихме могли не без основание да потърсим неговите особености и във връзката му със стилово - пластичните стойности, и в неповторимостта на духовното излъчване.

Това е още по-ясно, когато имаме едно сериозно и външно непретенциозно изкуство като това на Бронка Пюрова - наситено с много вътрешна красота и естествено живописно обаяние. Едно изкуство, което притежава високи достойнства като пластичен строеж и заедно с това е просто и ясно изградено на основата на едно непосредствено и необременено от неосъвременни универсални схеми при възприемане на природата.

Името на Бронка Пюрова, свързано с поколението от тридесетте години, по стечение на житейските обстоятелства, е по-малко известно на средното и почти никак на младото поколение и можеби затова дългото ѝ отсъствие от страната и от нашия художествен живот до голяма степен определя сегашната ѝ изложба не само като нейно завръщане в нашето изкуство, но и като откриване на авторката отново, по - пълно, по - цялостно и за щастие, по - силно.

Живописата на Бронка Пюрова е съвременна в най - трайния смисъл на понятието - преди всичко като трайно човешко преживяване на природата, постигнато със сигурен и сочен живописен език, изграждащ картината като една цялостно завършена емоционална среда - обикновена и делнична в сюжетния си вид и лична, неповторима и светла като духовно излъчване на живописната материя.

Тръгнала от природата като начало - авторката накрая отново стига до нея, по - точно до своя природа - вярна колкото на живота в неговите живописни истини, толкова и на пластичните принципи в тяхното изходно начало като човешко възмущение.

Независимо, че доста отдавна Бронка Пюрова не живее в България - картините повече от паспорт и местожителство показват, че навсякъде - от Андите до Балчик, от Сан Салвадор до Аркутино, през огромни географски разстояния и години, една художничка е обичала и рисувала със сърцето на България - от спомена на детството до усилията и възмущенията на зрелите възрасти - сродявала е на палитрата природата на различни страни и е свързала чрез картината сърцата на хора и далечни народи...

И всъщност стигнахме до оная качествена посланическа мисия на изкуството на Бронка Пюрова, чрез която една носталгична българска душевност е изстрадала непознатия и познат пейзаж, далечното и близкото и ги е превърнала в една позната, добра и близка човешка реалност.

А едно изкуство, преодолело географските разстояния, чрез истините за цвета и пластичното пространство е постигнало най - важното - увеличило е скоростта на духа, съкратило е разстоянието между хората - направило ги е по-близки, което значи и по-добри.

Светлин Русев